

1.2.3.1 Slovenská dvojhláska *ie* korešponduje s českými samohláskami *í, e, é*. S dlhým *í* korešponduje v Nsg. vzoru *vysvedčenie* (*vysvědčení, psaní, čtení*) a v koncovkách adjektív vzoru *cudzí / jarní* (*dalšího, cizímu, cizí dítě, další děti a ženy*) a vnútri slov (*miesto – místo, biely – bílý, dielo – dílo, pieseň – píseň, podmienka – podmínka, mier – mír, cieľ – cíl*). S českým krátkym *e* korešponduje dvojhláska *ie* predovšetkým vnútri slov: *koniec – konec, myšlienka – мысль, nie – ne, čierny – černý, rieka – řeka*; po *d, t, n* sa *e* zapisuje ako *ě*: *niekde – někde, hľadieť – hledět, vidieť – vidět, vedieť – vědět*. Po *b, p, m, v, f* sa graféma *ě* číta ako *je* (po *m* ako *ňe*): *hviezda – hvězda, rozumieť – rozumět, sovietsky – советский*. Zriedkavo korešponduje diftong *ie* s českým dlhým *é*: *viest – vést, doviezt – dovézt, mlieko – mléko, polievka – polévka*.

1.2.3.2 Slovenský diftong *ia* korešponduje najčastejšie s dlhým *á*: *žiadny – žádný, žiak – žák, žiarovka – žárovka, diaľka – dálka, čiara – čára, piaty – pátý, piatok – pátek*. S českým dlhým *í* korešponduje dvojhláska *ia*:

a) v koncovkách Dpl. a Lpl. vzoru *ulica a dlaň* (*uliciam – ulicím, uliciach – ulicích, dlaniam – dlaním, dlaniach – dlaních*); v koncovkách adjektívneho vzoru *cudzí*: *cudzia – cizí*;

b) v slovtvorných príponách *-iar, -iareň*: *maliar – malíř, mraziareň – mrazírna, uhliar – uhlíř, kupliar – kuplíř, baliareň – balírna*;

c) vnútri slov: *viac – víc, vziať – vzít, peniaze – peníze*.

1.2.3.3 Zriedkavý slovenský diftong *iu* korešponduje s dlhým *í* (prehláska *ú* na *í*) v koncovkách mäkkých vzorov *vysvedčenie, cudzí*: *znameniu – znamení, umeniu – umění, cudziu – cizí*.

1.2.3.4 Diftong *ô* [uo] korešponduje s českým dlhým *ů* [u:]: *môj – můj, pôda – půda, dôležitý – důležitý, rôzny – různý, kôň – kůň, stól – stůl, spôsob – způsob, vôbec – vůbec*, okrem toho môže dvojhláska *ô* korešpondovať v češtine s *o*: *ôsmy – osmý, môcť – moct, pomôcť – pomoct*.

1.2.3.5 Český diftong *ou*, ktorý vznikol z dlhého *ú*, korešponduje väčšinou so slovenským dlhým *ú*: *lúka – louka, súd – soud, Francúz – Francouz, kúpať sa – koupat se*, pri neutralizácii kvantity v slovenčine korešponduje aj *ou* a *u* (*vládmu – vládnou*).

1.2.4 SLABIKOTVORNÉ HLÁSKY V SLOVENČINE A ČEŠTINE

Slovenčina	r	l	–	ř	í
Čeština	r	l	m	–	–

V slovenčine sa na tvorbe slabík zúčastňujú okrem samohlások a dvojhlások aj hlásky *r, l* a ich dlhé pendanty *ř, í*; v češtine sú iba krátke slabikotvorné hlásky *r, l, m*.

1.2.4.1 Dlhému slovenskému *ř, í* zodpovedá:

a) české krátke *r, l*: *hrstka – hrstka, mrtvy – mrtvý, vlčá – vlče, vrba – vrba, do vln – do vln, brzd – brzd*;

b) spojenie *r, l* a sprievodnej hlásky *ou*: *prehĺbiť – prohloubit, tícť – tlouct, hĺbka – hloubka, kĺzať sa – klouzat se, dlhý – dlouhý*.

Niekedy aj slovenskému *r, l* zodpovedá česká spoluhláska *r, l* a sprievodné hlásky *e, u*: *krv – krev, slnce – slunce*.

1.2.4.2 V slovenčine sa slabikotvorné *r, l* nikdy nemôže vyskytovať v pozícii na konci slova. Na rozdiel od slovenčiny sa v češtine v tejto pozícii môžu vyskytovať slabikotvorné hlásky *r, l, m*: *viator – vítr, Peter – Petr, brat – bratr, niesol – nesl, padol – padl, zmysel – smysl, osem – osm, sedem – sedm*. Pri niektorých tvaroch slovies však aj v češtine tvary typu *blbl, vrhl, zvrtil* ustupujú tvarom *blbnul, vrhnul, zvrtnul*.

1.2.5 SYSTÉM SPOLUHLÁSOK V SLOVENČINE A ČEŠTINE

Porovnanie konsonantického systému:

S	[b	c	č	d	d'	z	ž	f	g	h	x	j	k	l	l'	m	n	ň	p	r	–	s	š	t	t'	v	z	ž]
Č	[b	c	č	d	d'	–	–	f	g	h	x	j	k	l	–	m	n	ň	p	r	ř	s	š	t	t'	v	z	ž]

Najnápadnejší rozdiel v spoluhláskových systémoch češtiny a slovenčiny je ten, že slovenčina nemá spoluhlásku *ř* a čeština nemá spoluhlásky *l', [z]* a *[ž]* (okrem prevzatých slov typu *džudo, džem*).